

naaet ved Forfristen om, at det ved Regu-
lativer, stadfæstede af Justitsministeriet, skal
være nærmere ordnet, hvorledes der skal
forholdes med denne Sygepleie. I Regula-
tiverne bør der saaledes optages en Angivelse
af visse bestemte Sygdomme, hvorpaa det
omhandlede Reglement skal finde Anvendelse,
ligeom ogsaa en Garanti er søgt i For-
fristen om, at Indlæggelsen paa Sygehøjet
skal være fket i Følge en Læges Begjæring.
Udvalget nærer det Haab, at saaledes som
Ændringsforslaget er affattet, vil den ærede
Justitsminister anerkjende Betydningen af
det og skjænke det sin Samstemning. Til
§ 2 er der stillet et Par andre Ændrings-
forslag. Det under Nr. 8 behøver ikke nogen
nærmere Dmtale. Det følger vel af sig selv,
at Sundhedskommissionerne bør gjøre Ind-
beretning til Overtillshøjet, naar en Sygdom
tages under offentlig Behandling. Hvad
angaar Ændringsforslaget under Nr. 7, er
det motiveret ved Hensynet til, at man har
fundet det hensigtsmæssigt, at det udtryk-
ligt udtales i Loven, at der ikke ved den
gjøres nogen Forandring i den særlige of-
fentlige Behandling, som gjælder for de
veneriske Sygdomme. Under Lovforslagets
1ste Behandling blev Opmærksomheden af
en æret Landsthingsmand henledet paa, at
Sundhedskommissionerne, naar de skulle
træde i Virksomhed, burde have Udgang til
strax at faae de fornødne Forstud af Penge
til de betydelige Udgifter, som der ofte vil
blive Spørgsmaal om. Det er jo Noget,
som vel følger af sig selv, men Udvalget har
ment, at det burde udtrykkelig udtales i
Loven, og med Hensyn dertil er der under
Nr. 10 stillet Forslag til en ny Paragraf
efter § 4. — Til Lovforslagets § 6 har
Udvalget under Nr. 11 stillet et lille For-
slag om, at Ordet „abortiv“ skal forandres
til „ikke fuldt udviklet“. Hovedgrunden,
hvorfor vi have stillet dette Forslag, er at
komme bort fra dette tekniske fremmede Ud-
tryk „abortiv“. Vi have i Stedet derfor
sat Udtrykket „ikke fuldt udviklet“, skjøndt dette
maaſte ikke svarer fuldkommen til hint Ud-
tryk. Der gives knapt noget Udtryk paa Danſk
der svarer helt til Udtrykket „abortiv“, men
dette Udtryk „abortiv“ er vist heller ikke gan-
ske heldigt. At en Sygdom er abortiv, viser
sig først, naar Sygebehandlingen er bragt til
Ende, men her er der jo netop Spørgsmaal
om de Foranstaltninger, der skulle træffes
som Følge af Sygdommens Opstaaen, og hvad
man upaatvivlelig har havt for Øie ved Or-
det „abortiv“, er det, Udvalget har ment at
udtrykke ved Ændringsforslaget, at Sygdom-
men ikke er fuldt udviklet; man kunde maaſte
ogsaa have brugt et andet Udtryk og sagt, at

Sygdommen var af en tvivlsom Form. —
Til Lovforslagets §§ 8, 9 og 10 har Ud-
valget stillet tvende Ændringsforslag under
Nr. 12 og 13, Ændringsforslag, som vi mene
noget ville simplificere Bestemmelserne. § 8
omhandler den Anmeldelsespligt, som paa-
hviler Indvaanerne med Hensyn til opstaa-
ende Sygdomstilfælde. Formaålet med denne
Anmeldelse er jo at staafe de Syge hurtig
Lægehjælp og at heulede Sundhedskommis-
sionernes Opmærksomhed paa de mødende
Sygdomstilfælde, for at det hurtigst muligt
kan blive undersøgt, af hvad Betskaffenhed
Sygdommen er, og der i fornødent Fald blive
truffet Foranstaltninger, som maaſte være
hensigtsmæssige til Forebyggelse af, at Syg-
dommen udbreder sig. Det har forekommet
Udvalget, at den naturligeste Mellemmand
mellem den Syge og Lægen samt Sundheds-
kommissionen er Politiet, at Anmeldelsen der-
for bør ske til Politiet, i Kjøbenhavn natu-
rligvis paa vedkommende Politistation, i Kjøb-
stæderne til Politimesteren, paa Landet til
Sognefogden, og Politiet derefter, forsaavidt
der ikke er sendt Bud efter en Læge, har at
sørge for en saadans Tilstedekomst og at
varstoe Sundhedskommissionen eller den Læge,
Sundhedskommissionen for saadanne Tilfælde
har givet Anvisning paa. Den sidste Be-
stemmelse findes i § 9 for Kjøbenhavn, men
der er ingen Grund til at indskrænke dens
Anvendelse alene til Kjøbenhavn. Forholdet
vil som oftest blive det, at der kun vil blive
Spørgsmaal om at sende Bud et Sted hen,
nemlig til Distriktslægen eller vedkommende
Epidemilæge, idet Distriktslægen jo vil være
Medlem af Sundhedskommissionen, medmindre
der er en særskilt Epidemilæge, som da i
Henhold til Bestemmelsen i § 3 paa sit Om-
raade vil være Medlem af Sundhedskommis-
sionen. Udvalget tror derfor, at dets For-
slag ere noget simplere end Lovforslagets Be-
stemmelser, og skal derfor tillade sig at anbefale
disse to Ændringsforslag.

Inden jeg gaar over til Ændringsfor-
slaget Nr. 14, skal jeg tillade mig nogle Be-
mærkninger med Hensyn til nogle Udtalelser,
der kom frem under 1ste Behandling. I Lov-
forslagets § 11 og følgende Paragrafer er
der givet Bestemmelser om forskjellige Myn-
digheder, for Sundhedskommissionen saaledes
Myndigheden til at indlægge Syge i særskilte
Sygehuse, til at ryddeliggjøre Huse, foretage
Desinfektioner o. s. v. Under 1ste Behand-
ling gjorde man opmærksom paa, at der
maaſte kunde være Anledning til ved Siden
af disse forskjellige Myndigheder at give
Sundhedskommissionen Hjemmel til at be-
stemme, at Beboerne af en Leilighed, i hvilken
der var opstaaet en smitsom Sygdom, der